

عنوان مقاله:

دیوانگی و دیوانه نمایی در ادبیات عرفانی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 3، شماره 9 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

حسین آریان - دانشگاه آزاد اسلامی زنجان

خلاصه مقاله:

عشق و محبت و زیبایی؛ یکی از دغدغه های همیشگی بشر بوده و درگیری های دنیایی و فکری با آن داشته است. این موضوعات اساسی، در عرفان نیز تبلور خاصی یافته اند تا آنجا که به عنوان یکی از بحث های عرفان در شاخه های گوناگون آن مطرح گردیده اند. عشق به معشوق، مستغرق شدن در جمال بی پایان نگار ازلی و سر کشیدن جرعه ای شراب نام محبت یار، حالتی به عاشق می دهد که او را از وادی عقل وهوشیاری به صحرای بی کران جنون و سرگشتگی می کشاند و به اصطلاح متصوفه، او را از «صحو» به «سکر» رهنمون می گردد و در بیخودی و مستی و دیوانگی از اثر می ناب وحدت، خود را بیگانه می یابد و رفتار و کرداری از او سر می زند که از عقل بشری و هوشیاری دنیوی به دور است و به حالات مجانین نزدیک تر است و همین امر، باعث به وجود آمدن حالات و کرداری می شود که بیشتر کاوبده خواهد شد. این مجانین و مستان الهی در پناه این بیخودی و جنونشان، به زیباترین و ناب ترین ارتباط معنوی و درونی با معشوق یکتای ازلی شان می رسند و چنان به پختگی می رسند که از خودی خودشان اثری نمی ماند و آنچه برجا می ماند فقط «او»ست و لاغیر...

کلمات کلیدی:

جنون، عقل، عشق، محبت، صحو، سکر، عرفان، تصوف، وجد، حال، شور، مستی، هوشیاری، جمال، محبوب، معشوق، جانان، سودا، عاشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311764>

